

Dosarul nr. 1ra-2161/2021
(1-20137877-01-1ra-01122021)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dănilescu Victor în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, în cauza penală privind-o pe

GRABOVSCAIA Anastasia XXXXX,
născută la XXXXX, domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.11.2020 – 12.07.2021;

Instanța de apel: 12.08.2021 – 07.10.2021;

Instanța de recurs: 01.12.2021-26.01.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 12 iulie 2021, Grabovscaia Anastasia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 27.500 lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de avocatul Arnaut Sorina în interesele părții vătămate Baghirov Eleonora. S-a încasat din contul Anastasiei Grabovscaia în beneficiul Eleonorei Baghirov suma de 4000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, în rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Grabovscaia Anastasia în beneficiul statului, suma de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru întocmirea raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1715 din 22.09.2020.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Grabovscaia Anastasia la 07 august 2020, aproximativ la ora 02:00, urmărind violarea domiciliului lui Baghirov Eleonora, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, fără consimțământul proprietarei, încălcând dispozițiile normative circumscrise în art. 29 din Constituția Republicii Moldova, conform cărora, domiciliul și reședința sunt inviolabile, a pătruns ilegal în curtea imobilului amplasat în XXXXX, unde a proferat

expresii licențioase, survolând astfel spațiul locativ, ulterior continuându-și acțiunile sale ilegale, acționând cu aceeași intenție, urmărind același scop, a deteriorat plasa anti-insecte și a pătruns ilegal în antreul locuinței indicate supra, neglijând în mod evident cerințele insistente parvenite din partea lui Baghirov Eleonora de a părăsi domiciliul, după care a aplicat în privința acesteia multiple lovituri peste diferite părți ale corpului cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1715 din 22 septembrie 2020 excoriație la nivelul antebrățului drept, echimoză la nivelul coapsei drepte, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Grabovscaia Anastasia a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, individualizată prin *„violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșită cu aplicarea violenței.”*

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Dănilescu Victor în interesele inculpatei a declarat apel, solicitând casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Grabovscaia Anastasia.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, declarațiile oferite în prima instanță de către Grabovscaia Anastasia au fost susținute și confirmate de declarațiile martorilor Procopiev Dumitru și Barși Denis, care au declarat, că în ograda casei lui Baghirov Eleonora, XXXXX, toți au intrat după ce lor le-a permis Grabovschi Dmitrii, care pentru a discuta cu ei le-a deschis poarta.

Totodată martorul Grabovschi Dmitrii, la fel a confirmat faptul că el a deschis poarta pentru a discuta cu verișorii soției sale Barș Denis și Procopiev Dumitru, care anterior l-au telefonat și i-au cerut să iasă afară să discute.

Astfel, în procesul cercetărilor judecătorești, precum și în cadrul urmăririi penale, s-a constatat cu certitudine, că Grabovschi Dmitrii a deschis poarta de acces în ograda casei din XXXXX.

Invocă că, din materialele urmăririi penale și din cercetările judecătorești se poate face concluzia că, Grabovscaia Anastasia, nu a venit în XXXXX cu scopul de a pătrunde în ograda casei de XXXXX, ci de a discuta cu soțul ei, despre care a aflat că o înșală cu Baghirov Eleonora, mai mult decât atât, fiind telefonat de către verișorii ei Grabovschi Dmitrii a acceptat să discute cu ei și a deschis poarta pentru ca aceștia să aibă acces. Ei toți au intrat în ogradă când lor li s-a deschis poartă de către o persoană pe care ei au văzut-o că deschis poarta de la ograda de pe XXXXX și a intrat cu mașina personală a familiei Grabovschi, respectiv ei au înțeles că au avut și un acord a proprietarilor casei, atâta timp cât acesta de sine stătător deschide și închide poarta și intră în ogradă cu mașina sa personală.

Opinează că, pătrunderea s-a realizat în mod legal deoarece a existat consimțământul unei persoane, care prin acțiunile sale recente (și-a deschis singur poarta și a intrat cu mașina personală în ogradă) s-a manifestat ca un adevărat proprietar. Atât în cazul pătrunderii în domiciliu, cât și în cazul rămânerii într-un domiciliu sunt în drept persoanele care îl folosesc efectiv fie singure, fie împreună cu

alte persoane, în temeiul relațiilor de familiale sau al înțelegerii ce a avut loc între ele, ori în temeiul acordului spre a locui împreună cu alte persoane.

Susține că, în acțiunile inculpatei lipsește latura subiectivă a infracțiunii de violare de domiciliu – vinovăția și latura obiectivă a infracțiunii, or faptul pătrunderii în antreul casei, la fel nu a fost probat.

În ce privește incriminarea lui Grabovscaia Anastasia, a acțiunilor de refuz de a părăsi domiciliul la cererea victimei, este neîntemeiată și fără careva probe pertinente care să confirme aceste acuzații, deoarece contrariul rezultă chiar din declarațiile părții vătămate Baghirov Eleonora, făcute în cadrul confruntării la faza de urmărire penală cu inculpata, când această a declarat că la solicitarea ei ca toți cei prezenți în ograda casei care îi aparține din XXXXX, și după cuvintele ei, precum că a chemat poliția, Procopiev Dumitru, le-a spus să plece de acolo, ei toți au părăsit ograda.

Cu referire la comiterea infracțiunii de violare de domiciliu, cu aplicarea violenței, cearta și încăierarea din ograda casei a avut un alt motiv, și nicidecum acela de a pătrunde domiciliu și de a refuza părăsirea acestuia folosind violență. Motivul real pentru care au fost aplicată violența asupra părții vătămate, l-a constituit relațiile ostile apărute la acel moment după aflarea despre faptul că inculpata a fost înșelată de către soțul sau Grabovschii Dmitrii cu Baghirov Eleonora.

Nefiind de acord cu cele constatate de instanța de fond, partea apărării invocă că, calificarea juridică făcută de către procuror, a acțiunilor lui Grabovscaia Anastasia, este una greșită și ilegală, ori din toate materialele cauzei penale, constată lipsa laturii obiective a infracțiunii de violare de domiciliu, iar învinuirea înaintată clienței sale este una bazată pe presupuneri și nicidecum pe probe concludente și pertinente. La fel și calificativul prevăzut la alin. (2) art. 179 Cod penal, cu aplicarea violenței, a fost greșita incriminată clienței sale, deoarece acesta se referea la acțiunile prevăzute la alin. (1), care să fie însoțite de aplicarea violenței, ori în cazul nostru, o atare acțiune de pătrundere și de un refuz de a părăsi domiciliul, care s-ar fi încadrat la elementele constitutive a infracțiunii de violare de domiciliu nici nu au avut loc.

Cu referire la prejudiciul material invoca că, pe parcursul urmăririi penale nu s-a constatat că de către Grabovscaia Anastasia a fost cauzat un careva prejudiciu material. Totodată, faptul distrugerii acestei plase anti insecte este declarat doar de partea vătămată și concubinul ei Grabovschii Dmitrii și tată-l acestei, iar documental prin careva acțiuni de urmărire penală această deteriorare nu a fost constatată, cu toate că la fața locului a fost poliția, ei nu au fixat deteriorarea acestei plase, prin întocmirea unui proces verbal de cercetare cu aplicarea metodei de fotografiere și în final așa zisa plasă anti-insecte care se presupune a fi deteriorată nici măcar nu a fost recunoscută în calitate de corp delict.

Cu privire la acțiunea civilă înaintată în cadrul cercetărilor judecătorești și admisă parțial de instanța de fond în quantum de 4000 lei, la fel nu este întemeiat. Argumentele invocate în acțiunea civilă poartă doar un caracter declarativ, fără a fi probate prin careva probe verosimile, iar solicitarea unui prejudiciu moral, pentru drumurile la

poliție, procuratură și judecată, a persoanei aflate într-un proces penal, acestea nu constituie decât o obligație a fiecărui cetățean.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, apelul avocatul Dănilescu Victor în interesele inculpatei a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei. Prima instanță corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel, examinând probatoriul administrat, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, iar personalitatea acesteia susceptibilă supusă răspunderii penale.

S-au respins alegațiile părții apărării cu privire la lipsa laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal. Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei, or acestea se combat prin ansamblul probelor administrate în susținerea învinuirii, totodată, declarațiile inculpatei au fost apreciate ca contradictorii, ceea ce a mărturisit în defavoarea credibilității lor.

Prin urmare, Colegiul penal al instanței de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatei au fost plasate anume sub aspect penal, careva încălcări nu au fost identificate, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acesteia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 179 alin. (2) Cod penal.

La capitolul individualizării pedepsei inculpatei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 70, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnată (f.d. 56), nu se afla la evidența medicul psiholog sau narcolog (f.d. 53, 55), are doi copii minori la întreținere, este angajată în câmpul muncii.

Instanța de apel a reținut în calitate de circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. Careva circumstanțe agravante în baza art. 77 Cod penal nu au fost stabilite.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, s-a constatat că poate fi corectată și reeducată prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale. Pedepsa fiind echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpată.

Referitor la cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei pe cauza penală dată, instanța de fond întemeiat a decis a le pune în sarcina inculpatei în conformitate cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală.

Potrivit textului apelului înaintat de avocat se solicită casarea sentinței și în partea laturii civile, însă instanța de apel a constatat că este probată existența faptului ilicit, cauzarea prejudiciului, legătura cauzală dintre fapta ilicită, prejudiciu și vinovăția inculpatei de comiterea faptei ilicite. În aceste condiții, a fost dovedită prezența condițiilor pentru angajarea răspunderii delictuale a lui Grabovscaia Anastasia.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci este lăsată la libera apreciere a instanței de judecată, reieșind din gradul suferințelor psihice, suferințelor fizice, retrăirile sufletești suportate ca urmare a atentării la inviolabilitatea și sănătatea persoanei, precum și din faptul că partea vătămată trebuie să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu, adică să restabilească situația anterioară săvârșirii infracțiunii.

În speță, prejudiciul moral s-a exprimat prin faptul că partea vătămată Baghirov Eleonora, a suportat suferințe morale, în urma prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpată, prejudiciul moral constând în suferința psihică generată de spaima suportată, drumuri la instituțiile statului, poliție, procuratura, judecătorie, cât și starea de stres și îngrijorare suferită.

Reieșind din cele expuse, instanța de fond întemeiat a admis parțial solicitarea avocatului părții vătămate Baghirov Eleonora privind încasarea prejudiciului moral. Or, la evaluarea daunelor morale, instanța de judecată a ținut cont în deplină măsură de suferințele psihice și fizice care au fost suportate de către partea vătămată. Astfel, solicitarea privind încasarea din contul inculpatei a prejudiciului moral în mărime de 10.000 lei a fost apreciată exagerată, reieșind din disconfortul psihologic creat părții vătămate.

În acest sens, instanța de apel a considerat că cuantumul privind recuperarea prejudiciului moral în mărime de 4000 lei stabilit de instanța de fond, reprezintă o justă și echitabilă satisfacție a prejudiciului moral suferit de Baghirov Eleonora.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Dănilescu Victor în interesele inculpatei a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Grabovscaia Anastasia.

În motivare recurentul a indicat că,

- decizia instanței de apel se bazează pe declarațiile părții vătămate Baghirov Elena și a martorilor Grabovschii Dmitrii și Baghirov Agamehti;

- vinovăția lui Grabovscaia Anastasia, nu a fost confirmată cu probe pertinente și concludente administrate pe parcursul urmăririi penale și cercetărilor judecătorești;

- pătrunderea s-a realizat în mod legal deoarece a existat consimțământul unei persoane, care prin acțiunile sale recente (și-a deschis singur poarta și a intrat cu mașina personală în ogradă) s-a manifestat ca un adevărat proprietar. Atât în cazul pătrunderii în domiciliu, cât și în cazul rămânerii într-un domiciliu sunt în drept persoanele care îl folosesc efectiv fie singure, fie împreună cu alte persoane, în temeiul relațiilor de familiale sau al înțelegerii ce a avut loc între ele, ori în temeiul acordului spre a locui împreună cu alte persoane;

- în acțiunile inculpatei lipsește latura subiectivă și latura obiectivă a infracțiunii de violare de domiciliu, prin urmare acțiunile inculpatei au fost calificate greșit;

- în cadrul urmăririi penale și a cercetărilor judecătorești acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă, care ar fi confirmat că acțiunile inculpatei conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal;

- organul de urmărire penală și procurorul nu au constatat pe parcursul urmăririi penale, că de către inculpată a fost cauzat un careva prejudiciu material. Faptul distrugerii plasei anti-insecte a fost declarată doar de partea vătămată și concubinul ei Grabovschii Dmitrii și tatăl acesteia, iar documentai prin careva acțiuni de urmărire penală această deteriorare nu a fost constatată, cu toate că la fața locului a fost poliția, ei nu au fixat deteriorarea acestei plase, prin întocmirea unui proces verbal de cercetare cu aplicarea metodei de fotografiere și în final plasa anti-insecte nici nu a fost recunoscută în calitate de corp delict;

- argumentele invocate în acțiunea civilă poartă doar un caracter declarativ, fără a fi probate prin careva probe, iar solicitarea unui prejudiciu moral pentru drumurile la poliție, procuratură și judecată, a persoane participante la cauză penală nu constituie decât o obligație a fiecărui cetățean.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Din textul recursului declarat de avocatul Dănilescu Victor, se constată că acesta a invocat temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat i-a respins apelul și menținut sentința de condamnare.

Potrivit textului, recurentul nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea). La caz, argumentul contravine cu declarațiile părții vătămate, martorilor Grabovschi Dumitru, Baghirov Agamehti, Barșci Denis, Procopie Dumitru, plângerea lui Baghirov Eleonora din 18.09.2020, procesele-verbale privind actele de constatare din 07.08.2020, 12.08.2020, 13.08.2020, 17.08.2020, proces-verbal de consemnare a plângerii verbale din 12.08.2020, extrasul din registrul de bunuri imobile, raportul de constatare nr. 202002P2325 din 13.08.2020, raportul de expertiză judiciară nr. 202002D1715 din 22.09.2020.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, nici acesta nu și-a găsit confirmare, or, prin cercetarea probatoriului de către instanța de apel au fost dovedite elementele infracțiunii prezente a art. 179 alin. (2) Cod penal.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe faptul că, pe calea recursului ordinar se dorește să se ajungă la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt stabilite prin sentință și preluate de instanța de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excedă scopul pentru care aceasta a fost creată.

Prin urmare, Colegiul penal consideră recursul neîntemeiat, or instanțele de judecată inferioare, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței,

veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Grabovscaia Anastasia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o însușește.

Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Mai mult, activitatea instanțelor de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpata, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Privitor la acțiunea civilă, instanța de apel a motivat prin prisma prevederilor art. 1398, 1998, 2036, Cod civil cuantumul prejudiciului moral față de partea vătămată în mărime de 4000 lei. S-a menționat că cuantumul prejudiciului moral nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci este lăsat la libera apreciere a instanței de judecată, reieșind din gradul suferințelor psihice, suferințelor fizice, retrăirile sufletești suportate ca urmare a atentării la inviolabilitatea și sănătatea persoanei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu cele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt, care să fi afectat soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

În aceeași ordine de idei, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererile de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură

penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocat nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dănilescu Victor în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, în cauza penală privind-o pe GRABOVSCAIA Anastasia XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 martie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN